

mokroto v fé jemlje; studenzi in vodnjaki se po simi bolj pofufhé, in tedaj samorejo vezh vode v fé vseti; drevesa in selifha rastejo spomladi, h raftvi potrebujejo mokrote, ktero is semlje v fé potegujejo; tudi mozhne fape pifhejo spomladi, ktere semljo bolj fufhé. V jefeni vfiga tega ni; satorej mokróta dlje oftane na semlji.

O. Tudi fim she flifhal od kervaviga in shvepljeniga deshja, ki bojé pomeni hude vojske.

Š. Tudi rudezh ali rumen desh se napravi po natornim, sakaj fo taki metulji, gofénze in druge shivali, ktere rudezho ali rumeno fokrovzo po drevju in selifhah popufé, desh jo ispere in pofane od nje rudezh ali rumen. Šo tudi nekte drevesa in selifha, ktere imajo rudezhe ali rumeno zvetje, poflavim brinje, borovz, fmereka i. t. d. Mozhan veter zvetlifhki prah otrefe in v srak sanefe ali ga is drevja in selifh ispère, fe s njim porudezhí ali porumení, ter fe vidi ko kervav in shvepljen desh, in ljudje, ki tega ne vejo, miflijo, de je kako zhudo, in de pomeni vojsko.

O. Tudi fim she flifhal, de je femtertje deshílo shabe, gofénze ali druge shivali, kar — kakor pravijo — pomeni velike fhibe boshje.

Š. Pri deshju po veliki fufhi shabe rade lesejo is fvojih lukinj, in v nekterih krajih jih je filo veliko. Ko pride mozhan vihar, vsdigne te shivali kvifhko, ktere v drugim kraju s deshjem padejo na semljo. Tudi s nebefhkim ognjem (blifkam) navdan oblak imá to lafnoft, de nekte rezhi nafé vlezhe; ako tedaj tak oblak nisko gre memo kraja, kjer je dofti takih shival, jih fabo potegne in drugod jih fpufti na semljo. Ravno taka je tudi, kader kamnje, pefek, rêsh in druge take rezhi deshjuje. Nevedni ljudje to imajo sa zhudo, in prizhakujejo velike fhibe boshje.

O. To fi mi she toliko rasloshil, de fposnam, de fe to vfe lahko po natornim sgodi, in de fe nam savolja takiga deshja ni potreba bati kaj hudiga. Sdaj mi pa fhe povej, sakaj de 40 dni deshjuje, zhe je deshevno na f. Medarda dan.

Š. Ozhe, ta je pa prasna! Šaj naf fkufhnja uzhi, de je vezhkrat na ta dan she deshevalo, potem pa nar lepfhi vreme bilo, ali pa de je f. Medard lep bil, potem pa je bilo deshja dovelj. Kar fe pa samore vzhasi primeriti, kdo bo na tak primerik terdno veroval?

O. Ako ne vfelej, pa fe vender vezhkrat rado kaj takiga primeri; od kod neki to pride?

Š. V nekterih krajih Afrike in Asije, poflavim v Egiptu, v Persii i. t. d. le malokdaj deshjuje, in fizer navadno le dvakrat v letu, spomladi in jefeni; takrat pa deshjuje po 40 dni, ne fizer bres prenehanja, pa vezhidel vfak dan. Špomladanjfki desh fe rad prizhnè v sazhetku Roshnizveta, tedaj okrog f. Medarda, ki je 8. dan imenovaniga mefza. Mozhan veter samore sagnati deshevne oblake v nafhe kraje; ako tedaj sazgne deshovati okrog f. Medarda, je mordè ta desh v savefi s deshjem imenovanih deshela, ki 40 dni terpi.

O. Lej, lej, Janes! fpet fi mi nekaj práv pametniga povedal. Šej je vender prav, de fim te v fholo poflal.

J. Jashirk.

## Poslednje pismo gospoda Pirca iz Amerike.

Gosp. Ferdinand Šmid so te dni od svojiga prijatla duhovniga gospoda misijonarja Franca Pirca dopis prijeli, kteriga so nam prijazno za ispis v „Novice“ podelili. Našim bravcam vstreči, jim ga tukaj okrajšaniga v domačim jeziku podamo:

„Jez vedno prav zadovolin med svojimi Indijani živim. Pretečeno poletje sim v daljnih misijonskih podružnicah popotoval, kjer sim z bôžjo pomočjo zopet veliko nejevernikov preobernil in kerstil; po zimi pa sim le v treh velikih vaseh (Arbrecroche, Lacrois in Midgetown) prebival, in indijanske bukve za natis pripravljaj. Cel Amerikan sim že, zakaj mestna gosposka v bližnim mestu Makinak me je pretečeno poletje deržavnika združene amerikske deržave z vsimi pristojnimi praviciami izvolila. Kér pa Amerikanje mojiga imena izustiti nemorejo, zato kér njih jezik nima ne soglasnika r, ne c, so prišli zadnji dan pretečeniga leta k meni poslaniki imenovane gosposke in so me prosili, de bi jim pripustil, me po indijansko imenovati. Nisim se mogel njih željam zoperstaviti. Drugo jutro — na noviga leta dan — je sto praznično oblečenih môž k meni prišlo in so mi indijanski primik Minodee oznanili, po kterim bi me radi prihodnjič imenovali, če bi tudi meni vseč bil. Moje novo ime je tedaj Minodee, to je po slovensko dobra duša. Poglavar teh poslanikov je nar bolj zgovornimu med njimi ukazal, mi razložiti, zakaj de so to ime iz vsih družih izvolili. Prav zlo me je njih hvaležnost razveselila. Po dokončanim praznovanju sim jim po indijansko, to je brez mize in brez nožov, vilic in žlic južino napravil; štirje fantički so nam stregli; eden je nosil narezane svinske krače, drugi kruha, tretji kofeta, četerti kinezka čaja. Prav dobre volje smo bili.“

Dalje popišejo gosp. Pirc svoje popotvanje po železni cesti in napravo vozov in vozovlakov na amerikanskih železnih cestah. Popotnike sploh hvalijo zavoljo lepiga zadržanja; nikoli niso pijanca med njimi vidili. — Poslednjič tudi povedó, de se jih je pretečeno leto okoli šest in osemdeset tavžent ptujcov v severno Ameriko preselilo. — Ni davnej kar so nam Križanski kontrolor, gosp. Kapelle v krajnskim jeziku pisano pismo nekiga Krajnca izročili, ki že več let prav srečno v Ameriki živi, in ktero bomo tudi berž ko bo mogoče, v Novicah natisnili.

## V jamo pade, kdor jo drugimu kóplje.

(Na dalje.)

Bajram, zapovedan turški tridanjski praznik, se bliža. V Saraju je nenavadno gibanje. Kizlarga, po zaslugah našiga Lamprina v cesarski milosti ohranjen ino v službi poterjen, stojí na vratih cesarskiga harema in zapoveduje na levo in na pravo. Očitno je veliko opravila. Dvor in ulica so polne černih in belih evnuhov, sužnih, in drugih postrežnikov. Brez prenehanja se donaša neprecenljivo blago v skrinjah slonokostenih in zlatih posodah, ter spravlja se v nar lepši hišo celiga Carigrada, v nar imenitniši zidovje čudopolniga harema. Ni ga jezika, de bi izrekel neznano bogastvo kašmirskiga ogrinala, kinežke svile, sibirske kožuhovne, arab-skiga kadila, dragiga kamenja, blišečih diamantov in snežnobelih biserv, ko zdaj se tukaj druží v okinčenje ene umerjoče osebe. Po hiši se suče Kehaja Khaduna, vikši pazlivka cesarskiga ženstva, ter zapoveduje, kam in kakó se vse vred postaviti ima. Mudí se; pred praznikom mora vse olišpano biti, kakor poslopje nar bogatejši kraljice, kakor stan nar krasniši cesarske neveste, kér na-